RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 133.640 van 8 juli 2004
in de zaak A. 48.788/XII-1164.

In zake : de NV HAROL,
die woonplaats kiest bij
advocaat bij het Hof van Cassatie Ph. Gérard,
kantoor houdende te Brussel,
Louizalaan 523, bus 28

tegen :

de STAD DIEST,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. Van Attenhoven,
kantoor houdende te Scherpenheuvel,
Kloosterstraat 26.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Harol op 26 oktober 1992 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 27 augustus 1992 van de gemeenteraad van de stad Diest houdende de vaststelling van een jaarlijkse algemene belasting voor de periode van 1 januari 1992 tot 31 december 1994;

Gelet op het arrest nr. 118.349 van 15 april 2003 waarbij de debatten worden heropend en het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast met het verder onderzoek van de zaak;

Gezien het aanvullend verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de beschikking van 9 december 2003 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 18 maart 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 mei 2004;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. Petitat, die loco advocaat Ph. Gérard verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat K. Van Attenhoven, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak in het voornoemde arrest nr. 118.349 zijn samengevat als volgt :

"1.1. Op 4 juni 1992 besluit de gemeenteraad van de stad Diest een jaarlijkse 'algemene belasting' te heffen met ingang van 1 januari 1992 en eindigend op 31 december 1994.

Door het reglement wordt een belasting ingevoerd ten laste van de exploitanten van een nijverheids-, landbouw- of handelsbedrijf, de beoefenaars van een vrij beroep, zelfstandig vertegenwoordigers, makelaars, reizigers, geranten en de uitbaters van studentenhuizen, logementshuizen, hotels en rusthuizen (artikel 2).

Blijkens het eerste lid van zijn aanhef beoogt het gemeenteraadsbesluit de uitvoering van de financiële meerjarenplanning die in de invoering van 'een rendabele belasting' voorziet.

In het tweede lid van de aanhef wordt verklaard waarom het reglement de in artikel 2 vermelde belastingplichtigen viseert. Er wordt verwezen naar het 'bijzonder voordeel' dat zij halen 'uit de algemene inspanning van de stad ter bevordering van de aantrekkingskracht en de uitstraling van de stad'.

Dit reglement wordt op 11 augustus 1992 door de vice-gouverneur van de provincie Brabant in zijn uitvoering geschorst.

1.2. Ter zitting van 27 augustus 1992 wordt de voornoemde belasting van 4 juni 1992 door de gemeenteraad gedeeltelijk gehandhaafd en gedeeltelijk gewijzigd. Het oorspronkelijke artikel 5, waarin onderscheid werd gemaakt tussen natuurlijke personen en rechtspersonen of feitelijke verenigingen, wordt door een nieuwe tekst vervangen.

Deze luidt als volgt :

'De belasting voor de belastingplichtigen zoals omschreven in artikel 2 wordt als volgt vastgesteld :

	Gebruikswaarde		Belasting
a) van	01 t/m	30.000	2.000
b) van	30.001 t/m	50.000	4.000

c) van	50.001 t/m	60.000	6.000
d) van	60.001 t/m	70.000	7.000
e) van	70.001 t/m	80.000	9.000
f) van	80.001 t/m	90.000	12.000
g) van	90.001 t/m	100.000	15.000
h) van	100.001 t/m	110.000	20.000
i) van	110.001 t/m	120.000	25.000
j) van	120.001 t/m	130.000	30.000
k) van	130.001 t/m	140.000	40.000
l) van	140.001 t/m	150.000	50.000
m) van	150.001 t/m	200.000	60.000
n) van	200.001 t/m	300.000	80.000
o) van	300.001 t/m	500.000	100.000
p) van	500.001 t/m	1.000.000	150.000
q) van	1.000.001 t/m	1.500.000	250.000
r) van	1.500.001 t/m	2.000.000	350.000
s) van	2.000.001 t/m	3.000.000	500.000
t) van	3.000.001 t/m	5.000.000	700.000
u) van	5.000.001 t/m	10.000.000	900.000
v) vanaf	10.000.001		1.200.000 [frank]';

Luidens het nieuwe artikel 4 van het belastingreglement is de gebruikswaarde gelijk aan het kadastraal inkomen van het onroerend goed, dat door de belastingplichtige gebruikt wordt of tot zijn gebruik wordt voorbehouden";

2. Ten gronde.

Overwegende dat, gelet op de berekeningsgrondslag van het bestreden belastingsreglement, ambtshalve wordt onderzocht of de gemeenteraad van de verwerende partij gerechtigd was de in het reglement vervatte belasting te heffen; dat immers artikel 464 W.I.B. 1992 luidt als volgt :

"De provincies, de agglomeraties en gemeenten zijn niet gemachtigd tot het heffen van :

1° de opcentiemen op de personenbelasting, op de vennootschapsbelasting, op de rechtspersonenbelasting, en op de belasting van niet-inwoners of van gelijkaardige belastingen op de grondslag of op het bedrag van die belastingen, uitgezonderd evenwel wat de onroerende voorheffing betreft;

2° belastingen op het vee";

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat het aangehaalde artikel 464 niet van toepassing is op het bestreden belastingsreglement "bij gebrek aan enige gelijkaardigheid met de inkomsten-belastingen"; dat zij nader toelicht dat de betrokken belasting "geenszins de eigenaar van een onroerend goed [treft] omwille van diens juridische hoedanigheid van eigenaar";

Overwegende dat de Raad van State, algemene vergadering van de afdeling administratie, in het arrest nr. 117.154 van 18 maart 2003 heeft geoordeeld dat het de bedoeling van de wetgever was om met artikel 464, 1°, W.I.B. 1992, een belasting te verbieden, die het gegeven van het kadastraal inkomen als berekeningsgrondslag neemt; dat het bestreden belastingsreglement een jaarlijkse algemene belasting invoert waarbij het tarief van de belasting verschilt naar gelang de hoogte van de gebruikswaarde van het onroerend goed dat door de belastingplichtige gebruikt wordt of tot zijn gebruik wordt voorbehouden; dat voorts de voormelde gebruikswaarde wordt gelijkgesteld met het kadastraal inkomen van dat onroerend goed; dat aldus het gegeven van het kadastraal inkomen als berekeningsgrondslag wordt gebruikt hetgeen het voormelde artikel 464 uitsluit; dat het daarbij, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij betoogt, er niet toe doet dat -formeel- niet de eigenaar van een onroerend goed wordt getroffen, hoewel die frequent ook de gebruiker van het goed zal zijn; dat evenmin de uitzondering waarin artikel 464 voorziet van toepassing is; dat te dezen het bestreden belastingsreglement immers geen opcentiemen op de onroerende voorheffing invoert;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat de gemeenteraad van de verwerende partij niet bevoegd was om een belasting te heffen zoals ingevoerd met de bestreden beslissing; dat die beslissing dienvolgens dient te worden nietigverklaard,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 27 augustus 1992 van de gemeenteraad van de stad Diest houdende de vaststelling van een jaarlijkse algemene belasting voor de periode van 1 januari 1992 tot 31 december 1994.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht juli 2004, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**